

ETT SVENSKT VINTERMORD FÅR EN UPPLÖSNING? MEDBORGARE OCH POLITIKER OM NEDLÄGGNINGEN AV PALMEUTREDNINGEN OCH UTPEKANDET AV SKANDIAMANNEN

FELIX ANDERSSON, DANIEL BRODÉN
OCH PATRIK ÖHBERG

Sammanfattning

Ett nationellt trauma som pågått i 34 år, tre månader och tio dagar skulle få en upplösning den 10 juni 2020. Förundersökningsledaren Krister Petersson förklarade vid en presskonferens att det var dags att avsluta utredningen av mordet på statsminister Olof Palme. Samtidigt pekade Petersson ut en skäligen misstänkt gärningsman. I det här kapitlet studerar vi i vilken utsträckning som utpekandet av den så kallade Skandiamannen var trovärdigt enligt det svenska folket och hur stor uppslutningen är kring nedläggningsbeslutet av utredningen. Vi gör det genom att fråga både medborgare och politiker om vad de anser om beslutet och utpekandet. Resultaten visar att svenskarna är beredda att gå vidare. Det anses rätt att avsluta utredningen – även om det är få som tror att Skandiamannen faktiskt var gärningsmannen.

Den 10 juni 2020 lades utredningen av mordet på statsminister Olof Palme ner. Palmeåklagaren Krister Petersson motiverade beslutet med att den enligt utredningen misstänkte mördaren, Stig Engström, var avliden. Det fanns därför inte något skäl att fortsätta jakten på gärningsmannen.

Titeln på det här kapitlet är inspirerad av essän ”Ett svenskt vintermord” från 1992, där författaren Per Olov Enquist skriver om det svenska folkets djupgående önskan att ”finna en förklaring till det som hände den där februarinatten 1986, inte nödvändigtvis vem som sköt, men en förklaring, ett slags sammanhang, något som fick det att hänga ihop” (1992:178). Mordet på Olof Palme har ibland beskrivits som ett nationellt trauma. Det oerhörda i att statsministern skjutits ihjäl på öppen gata ledde till en massiv medierapportering. Men mordet kantades av magra fakta och en uppsjö av misstankar, inklusive Boforsspår, Sydafrikaspår, polisspår och så vidare – ”spår” som i bästa fall var spaningsuppslag. Samtidigt utvecklades alla misstag och skandaler som kantade polisarbetet till en segdragen följetong. Inte minst Ebbe Carlsson-affären bidrog till att politisera utredningen med tv-sända förhör från Konstitutionsutskottet och såväl statsråd som höga polischefer dömdes eller fick avgå.¹

Innebär nu nedläggningsbeslutet att historien om Palmemordet fått en mördare och ett tillfredsställande slut? För att så ska vara fallet bör det svenska folket dela Palmeåklagarens uppfattning. I det här kapitlet ska vi därför närmare studera i vilken utsträckning som det råder konsensus om det var ett rimligt beslut att avsluta utredningen och om utpekandet av Stig Engström, även kallad Skandiamannen, som den sannolike gärningsmannen uppfattats som trovärdigt. Genom att redovisa vad både politiker och medborgare anser om saken, får vi en indikation på om Palmemordet är något som svenskarna kan lägga bakom sig.

Många gärningsmän

Att Stig Engström skulle vara Olof Palmes mördare presenterades för en bredare allmänhet i majnumret av magasinet *Filter* 2018. Omslaget utropade: ”LÖSNINGEN Gärningsmannen Motivet Vapnet”. Artikeln skrevs av journalisten Thomas Pettersson, som utvecklade resonemanget i boken *Den osannolike mördaren* (2018). Men, som Pettersson själv framhöll, var han inte först att aktualisera Engström som en möjlig mördare. Tidigare hade Lars Larsson i *Nationens fiende* (2016) argumenterat för att Engström passade in bättre som gärningsman än som vittne på mordplatsen, men boken gavs ut på eget förlag och rönt ingen stor uppmärksamhet. Innan dess hade privatspanaren Sven Anér publicerat en kritisk intervju med Engström (1998) och dennes status som vittne hade ibland diskuterats på diskussionsforum på internet. I Anders Jallais thrillerroman *Landsförrädaren* (2011) – som skildrar Palmemordet i relation till den så kallade Stay-Behind-rörelsen – figurerade även Engström i fikionaliserad form som gärningsman (för en översikt över Engström i medierna, se Gustavsson, 2020; se också Deland, 2016 om Stay-Behind).

Samtidigt var det knappast första gången som polis och media med till synes stor säkerhet pekat ut en gärningsman för Palmemordet. Den förste spaningsledaren Hans Holmér uttalade sig i tv-programmet *Magasinet* (1986–12–09) att han med ”95-procentig” säkerhet visste att den kurdiska organisationen PKK låg bakom mordet. Efter en misslyckad razzia (”Operation Alpha”) mot PKK blev Holmér avsatt. Likväl framhärdade Holmér riktigheten i sina anklagelser, bland annat i boken *Olof Palme är skjuten!* 1988.

Den förste person som häktades som misstänkt för mordet var Victor Gunnarsson (i medierna benämnd som ”33-åringen”), vilket skedde redan i mars 1986. Dock släpptes Gunnarsson ganska snart och det råder idag någorlunda konsensus om att han hade alibi (Gunnarsson avled 1993). Liksom i fallet med Stig Engström finns böcker om Gunnarssons eventuella roll som gärningsman. Denne själv skrev under pseudonym *Jag och Palmemordet* (1988) som pläderade för att han var utsatt för ett rättsövergrepp. Börje Wingren, kriminalinspektören som höll i de omdiskuterade förhören, pekade i sin tur ut honom i *Han sköt Olof Palme* (1993).

Som bekant blev Christer Pettersson åtalad för mordet och fälldes i tingsrätten 1989, men friades i hovrätten samma år. Efter hovrättsdomen dröjde frågan om

Petterssons eventuella skuld kvar. I samband med resningsbegäran, som avlogs, till Högsta domstolen skrev den tidigare biträdande spaningsledaren Ingemar Krusell *Palmemordets nakna fakta* (1998), som redogjorde för sakskalet för misstankarna. Då det begav sig tycks föreställningen att Pettersson faktiskt sköt Palme varit ganska utbredd. Så sent som 2010 behandlade i alla fall journalisten Hans Hederberg honom med självklarhet som skyldig i essäboken *Offret och gärningsmannen*. Även statsvetaren Erik Åsard gjorde i princip samma sak i *Det dunkelt tänkta: Konspirationsteorier om mordet på John F Kennedy och Olof Palme* (2006).

Åsard analyserar i sin bok konspirationsteorier om Palmemordet. Samtidigt som han kritiserar sakligheten i vidlyftiga teorier som torgförts av privatspanare, ska man ha i åtanke att Palmemordslitteraturen är brokig och skriven av alltifrån okända författare, som publicerat på eget förlag, till erkända, prisbelönda journalister. Likaså har en viktig aspekt av denna litteratur varit den kritiska granskningen av polisutredningarna. Redan 1987 skärskådande journalisten Thomas Kanger polisarbetet i *Mordet på Olof Palme: Utredning på villospår*. Parallellt har rapporter av Juristkommissionen (SOU 1987:14) och en parlamentarisk kommission (1988:18) synat brister i polisens arbete, särskilt under Hans Holmér's tid som spaningsledare (se även Hansén & Hagström, 2004). *Granskningskommissionens betänkande: Brottsutredningen efter mordet på Olof Palme* (SOU 1999:88), som är den mest systematiska genomgången av uppslagen och åtgärderna i mordutredningen, förstärkte den svidande kritiken om denna undermålighet. Stig Engström togs dock inte upp i det drygt tusensidiga betänkandet och många kritiska röster, däribland Granskningskommissionens Inga-Britt Ahlenius, hävdar att utpekandet av honom brister i substans och rättssäkerhet (*DN* 2021-02-28).

Frågorna som ska få ett svar

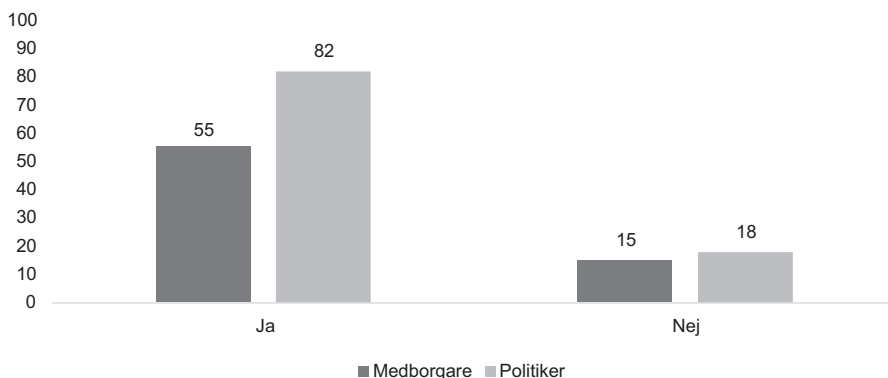
Turerna och utpekandena av olika gärningsmän har som synes varit många. Men till slut ansåg alltså Palmeutredarna sig ha hittat en sannolik gärningsman. Frågan är då om detta övertygat det svenska folket.

För att studera svenska folkets uppfattningar om nedläggningen av Palmeutredningen och utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt gärningsman används två frågor från den nationella SOM-undersökningen 2020. Den första frågan handlar om beslutet att lägga ner förundersökningen om mordet och löd: "Utredningen av mordet på Olof Palme har lagts ner. Anser du att beslutet är riktigt?". Den andra frågan om utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt gärningsman löd "Skandiamannen har pekats ut som skäligen misstänkt gärningsman för mordet på Olof Palme. Anser du att utpekandet är trovärdigt?". Båda frågorna erbjöd svarsalternativen "Ja", "Nej" och "Vet ej".

Den nationella SOM-undersökningen 2020 sammanföll med den femtonde undersökningen i SOM-institutets politikerpanel, vilket erbjuder unika möjligheter att jämföra medborgares och politikernas uppfattningar kring frågorna om

Palmeutredningen och Skandiamannen under samma tidsperiod. Politikerpanelen är en webbpanel bestående av cirka 3000 svenska politiker på kommunal, regional och nationell nivå, som några gånger per år svarar på frågor om det svenska samhället. I Politikerpanelen hösten 2020 deltog 1659 politiker, som också fick besvara de två frågorna om nedläggningen av Palmeutredningen och utpekandet av Skandiamannen. För politikerna erbjöd frågan om nedläggningen av Palmeutredningen svarsalternativen ”Ja” och ”Nej”. Frågan om trovärdigheten i utpekandet av Skandiamannen erbjöd, liksom för medborgarna, svarsalternativen ”Ja”, ”Nej” och ”Vet ej”.

Figur 1 *Medborgare och politikers uppfattningar om huruvida det var riktigt att lägga ner förundersökningen om mordet på Olof Palme, 2020 (procent)*

Kommentar: Frågan lyder 'Utredningen av mordet på Olof Palme har lagts ner. Anser du att beslutet är riktigt?'. Svarsalternativen lyder 'Ja', 'Nej' samt 'Vet ej'. Figuren redovisar andelen medborgare och politiker som svarade 'ja' respektive 'nej'. Det sistnämnda alternativet fanns endast med för medborgare. Antalet medborgare som besvarade frågan: 1 848. Antalet politiker som besvarade frågan: 1 583.

Källa: Den nationella SOM-undersökningen 2020 och SOM-institutets Politikerpanel, omgång 15.

Uppfattningar om nedläggningen av Palmeutredningen

Vi börjar med frågan om riktigheten i att lägga ner förundersökningen om Palmemordet. Figur 1 redovisar resultatet på frågan uppdelat på medborgare och politiker. Resultaten visar sammantaget ett brett stöd för beslutet att lägga ner Palmeutredningen bland både medborgare och politiker. En knapp majoritet, 55 procent av medborgarna, menar att nedläggningen av utredningen var rätt beslut. Politikerna är däremot desto säkrare i sin ståndpunkt. Hela 82 procent av politikerna tycker att nedläggningen av Palmeutredningen var riktig. En minoritet, 15 procent av medborgarna respektive 18 procent av politikerna, tycker däremot att

beslutet var felaktigt. Skillnaden i stödet mellan medborgare och politiker att lägga ner utredningen är statistiskt säkerställd. Den stora skillnaden mellan medborgare och politiker i synen på riktigheten i förundersökningsledarens beslut är noterbar, men bör samtidigt tolkas med försiktighet.² Samsynen mellan medborgare och politiker är desto större bland de som tyckte att det var felaktigt att lägga ner Palmeutredningen. De som tyckte nedläggningen var felaktig utgör dock en liten minoritet bland såväl väljare som politiker.

Tabell 1 visar resultatet på samma fråga, men nu nedbrutet på medborgares val av bästa parti samt politikernas partitillhörighet. Även nedbrutet på partinivå noteras stora skillnader mellan väljare och valda. För samtliga partier är politikerna i betydligt större utsträckning mer tillfreds med beslutet att lägga ner Palmeutredningen jämfört med väljarna. Anhängare till de tre rödgröna partierna (Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Miljöpartiet) samt Centerpartiet är mindre nöjda med beslutet än anhängare till de tre övriga forna allianspartierna är. Sverigedemokratiska sympatisörer ligger någonstans mitt emellan. Bland politikerna ser det emellertid annorlunda ut.

Bland de valda är det politiker från Sverigedemokraterna och Vänsterpartiet som är minst nöjda med nedläggningen av Palmeutredningen. Politiker från Centerpartiet och Liberalerna, tillsammans med miljöpartister och moderater, uttrycker störst sympati med beslutet. Åsiktsöverensstämmelsen mellan medborgare och politiker skiljer sig därutöver en del. Politiker från Liberalerna, Kristdemokraterna och Sverigedemokraterna ligger närmast sina väljare i frågan, medan skillnaderna är som störst mellan socialdemokrater, centerpartister och miljöpartister.

Tabell 1 Andelen medborgare och politiker som tyckte det var riktigt att lägga ner förundersökningen om mordet på Olof Palme, uppdelat på partival/partitillhörighet, 2020 (procent)

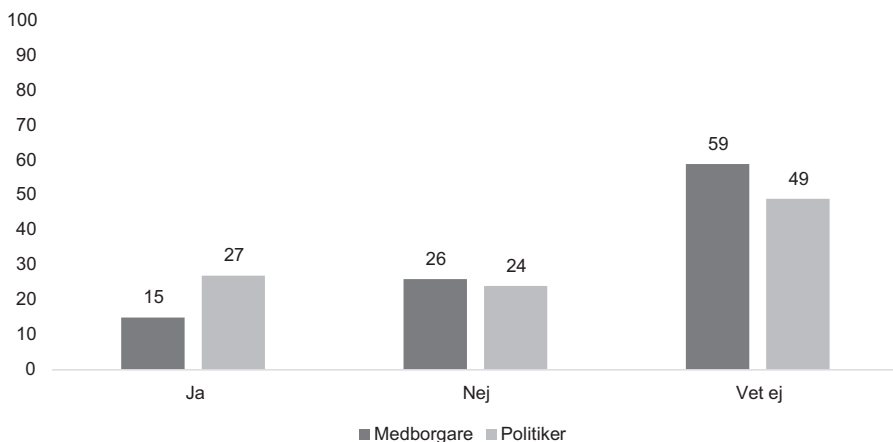
		V	S	C	L	M	KD	MP	SD
Ja	Medborgare	49	49	57	75	64	67	48	60
	Politiker	73	79	90	84	89	78	83	72
Nej	Medborgare	18	18	13	7	13	7	14	17
	Politiker	27	21	10	16	11	22	17	28

Kommentar: Frågan lyder 'Utredningen av mordet på Olof Palme har lagts ner. Anser du att beslutet är riktigt?'. Svarsalternativen lyder 'Ja', 'Nej' samt 'Vet ej'. Det sistnämnda alternativet fanns endast med för medborgare. I tabellen redovisas andelen medborgare och politiker som svarade 'Ja' respektive 'Nej'. Frågan om partitillhörighet lyder 'Vilket parti tycker du bäst om idag?' (medborgare) och 'Vilket parti tillhör du?' (politiker). Antalet medborgare som besvarade frågan: 1 848. Antalet politiker som besvarade frågan: 1 583. Procentandelarna utgörs av de som besvarade frågorna.

Källa: Den nationella SOM-undersökningen 2020 och SOM-institutets Politikerpanel, omgång 15.

Givet Olof Palmes partitillhörighet är det särskilt intressant att notera socialdemokraternas inställning. Som tidigare lyfts fram är socialdemokratiska anhängare tillsammans med andra rödgröna partianhängare de minst nöjda med nedläggningen av utredningen. Men bland politikerna sticker inte socialdemokrater ut i någon särskild riktning. Nästan en majoritet av socialdemokratiska väljare (49 procent) och en klar majoritet (79 procent) av socialdemokratiska politiker stöder beslutet att lägga ner Palmeutredningen.

Figur 2 Medborgare och politikernas uppfattningar om huruvida utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt gärningsman var trovärdigt, 2020 (procent)

Kommentar: Frågan lyder 'Skandiamannen har pekats ut som skäligen misstänkt gärningsman för mordet på Olof Palme. Anser du att utpekandet är trovärdigt?'. Svartalternativen lyder 'Ja', 'Nej' samt 'Vet ej'. Antalet medborgare som besvarade frågan: 1 851. Antalet politiker som besvarade frågan: 1 594.

Källa: Den nationella SOM-undersökningen 2020 och SOM-institutets Politikerpanel, omgång 15.

Utpekandet av Skandiamannen

Den andra frågan i fokus för kapitlet rör uppfattningarna om trovärdigheten i utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt för mordet på Olof Palme. Figur 2 presenterar medborgares och politikernas svar på den frågan. Resultatet ger vid hand att varken medborgare eller politiker finner utpekandet av Skandiamannen som övertygande. Endast 15 procent av medborgarna och 27 procent av politikerna anser att utpekandet av Skandiamannen är trovärdigt. Också denna skillnad mellan medborgare och politiker är statistiskt säkerställd. Samtidigt är det heller inte så många som anser att utpekandet är felaktigt. Runt en fjärdedel (26 procent av medborgarna respektive 24 procent av politikerna) anser att utpekandet saknar

trovärdighet. Det stora flertalet är emellertid osäkra. 59 procent av medborgarna och 49 procent av politikerna svarar "Vet ej" när de ombes tas ställning till trovärdigheten i utpekandet av Skandiamannen. Politikerna är något mer benägna att acceptera utpekandet av Skandiamannen och mindre osäkra kring utpekandet än medborgarna. Resultatet lämnar emellertid smalt utrymme för uppfattningen att Palmeutredningens slutsatser enligt svenska folket utgör lösningen på mordfallet. De flesta svenskar, såväl medborgare som politiker, är tveksamma till eller avfärdar utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt gärningsman.

Vid en blick på resultaten nedbrutet på parti i tabell 2 framträder i huvudsak samma bild. I samtliga partier (utom Liberalerna) är politikerna mer benägna att se utpekandet av Skandiamannen som trovärdigt än vad respektive partiväljare är. Liksom på frågan om riktigheten i att lägga ner utredningen är politiker från de tre rödgröna partierna mer välvilligt inställda än sina väljare till utpekandet av Skandiamannen. Borgerliga politiker och sverigedemokrater, liksom deras väljare, är dock mer skeptiska till utpekandet av Skandiamannen. Bland nej-sägarna sticker sverigedemokrater ut. 40 procent av sverigedemokratiska sympatisörer och 48 procent av sverigedemokratiska politiker anser att utpekandet av Skandiamannen inte är trovärdigt. Det är med god marginal den största siffran bland nej-svaren hos såväl väljare som politiker. Bland de som svarat "Vet ej" upprepas mönstret från figur 2. Politiker uttrycker en lägre grad av osäkerhet kring Skandiamannens skuld än medborgare – undantaget Centerpartiet, som är det enda parti där fler politiker än väljare svarar "Vet ej".

Tabell 2 Medborgare och politikernas uppfattningar om huruvida utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt gärningsman var trovärdigt, uppdelat på parti, 2020 (procent)

		V	S	C	L	M	KD	MP	SD
Ja	Medborgare	15	18	18	29	14	19	11	11
	Politiker	31	34	21	28	20	24	35	13
Nej	Medborgare	24	21	25	18	29	26	20	40
	Politiker	25	17	17	26	32	31	16	48
Vet ej	Medborgare	61	61	57	53	57	56	69	49
	Politiker	44	49	62	46	48	45	49	39

Kommentar: Frågan lyder 'Skandiamannen har pekats ut som skäligen misstänkt gärningsman för mordet på Olof Palme. Anser du att utpekandet är trovärdigt?'. Svarsalternativen lyder 'Ja', 'Nej' samt 'Vet ej'. Frågan om partitillhörighet lyder 'Vilket parti tycker du bäst om idag?' (medborgare) och 'Vilket parti tillhör du?' (politiker). Antalet medborgare som besvarade frågan: 1 851. Antalet politiker som besvarade frågan: 1 594. Procentandelarna utgörs av de som besvarade frågorna.

Källa: Den nationella SOM-undersökningen 2020 och SOM-institutets Politikerpanel, omgång 15.

Utifrån de svar på frågorna som redovisats ovan, finns det skäl att påstå att medborgarna accepterar Palmeutredningens slutsatser? En indikation på att befolkningen anser Palmemordet avklarat och därmed har gått vidare skulle vara om svenska folket svarade ”Ja” på både frågan om beslutet om att lägga ner Palmeutredningen och frågan om utpekandet av Skandiamannen var trovärdigt.

Tabell 3 är en matris som visar andelen medborgare och politiker som svarat antingen ”Ja” eller ”Nej” på båda frågorna om att lägga utredningen samt att utpekandet var trovärdigt. Resultatet understryker att en stor del av väljar- och politikerkåren inte betraktar Palmeutredningens slutsatser som slutgiltiga. En fjärdedel (25 procent) av politikerna och endast 12 procent av medborgarna menar att det var riktigt att lägga ner utredningen och att utpekandet av Skandiamannen var trovärdigt. Det ska emellertid jämföras med att endast 9 procent av medborgarna och 9 procent av politikerna menar att det var fel att lägga ner utredningen och att utpekandet av Skandiamannen saknade trovärdighet. Det kan vara värt att nämna att den största gruppen utgörs av de osäkra (finns ej med i tabellen). De som svarade ”Vet ej” på de bägge frågorna utgör en dryg fjärdedel (26 procent) av svenskarna.

Tabell 3 *Medborgares och politikers uppfattningar om riktigheten att lägga ner Palmeutredningen och trovärdigheten i utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt gärningsman, 2020 (procent)*

	Medborgare	Politiker
Rätt att lägga ner utredningen + Utpekandet av Skandiamannen trovärdigt	12	25
Fel att lägga ner utredningen + Utpekandet av Skandiamannen ej trovärdigt	9	9

Kommentar: Frågorna lyder 'Utredningen av mordet på Olof Palme har lagts ner. Anser du att beslutet är riktigt?' och 'Skandiamannen har pekats ut som skäligen misstänkt gärningsman för mordet på Olof Palme. Anser du att utpekandet är trovärdigt?'. Svarsalternativen lyder 'Ja', 'Nej' samt 'Vet ej'. De två svarscombinationerna i tabellen utgörs av svaren på de två frågorna. 'Rätt att lägga ner utredningen' innebär svar 'ja' på frågan 'Utredningen av mordet på Olof Palme har lagts ner. Anser du att beslutet är riktigt?', medan 'Fel att lägga ner utredningen' innebär svar 'nej' på samma fråga. 'Utpekandet av Skandiamannen trovärdigt' innebär svar 'ja' på frågan 'Skandiamannen har pekats ut som skäligen misstänkt gärningsman för mordet på Olof Palme. Anser du att utpekandet är trovärdigt?' medan 'Utpekandet av Skandiamannen ej trovärdigt' innebär svar 'nej' eller på samma fråga. Procentandelarna utgörs av de som besvarade frågorna.

Källa: Den nationella SOM-undersökningen 2020 och SOM-institutets Politikerpanel, omgång 15.

Den sammantagna bilden av uppfattningarna om Palmeutredningens slutsatser som lyfts fram i detta kapitel visar att medborgarna, men framför allt politikerna, gör bedömningen att nedläggningen av mordutredningen var riktig. Men hos både medborgare och politiker är tveksamheten samtidigt stor kring utpekandet av Skandiamannen som skäligen misstänkt gärningsman.

Dags att gå vidare?

Titeln på kapitlet är alltså inspirerad av en essä, i vilken Per Olov Enquist skrev om det svenska folkets behov av att finna någon sorts förklaring till varför Olof Palme sköts ihjäl på öppen gata. ”Fallet med den mördade svenske statsministern kommer aldrig att lösas”, skriver Enquist bryskt, men hävdar samtidigt att det viktigaste kanske inte var ”vad som hänt, utan hur vi behandlar händelsen i våra drömmar och myter” (1992:178).³

Efter att i detta kapitel studerat vad svenska politiker och medborgare anser i saken, kan vi konstatera att trots Palmeutredarnas utpekande av Stig Engström är en majoritet tveksam till att mordet fått en trovärdig mördare. Med största sannolikhet är det långt ifrån slut på skrivelser om Palmemordet. Man kan jämföra med hur Inga-Britt Ahlenius från den tidigare Granskningskommissionen och andra initierade bedömare pläderat för att Palmeutredningen bör återupptas eftersom Krister Petersson och spaningsledningen aldrig tycks ha grundligt utrett uppslag som pekade i andra riktningar än mot en ensam mördare, däribland ”förekomsten av personer utrustade med walkie-talkier runt mordplatsen, möjliga internationella kopplingar och nätverk med anknytning till militära kretsar eller hemlig statlig verksamhet” (*DN*2021-02-28). Samtidigt pekar vår undersökning mot att svenska folkets behov av förklaringar av mordet på det hela taget verkar ha försvagats. I alla fall anser de flesta svenskar idag, såväl medborgare som politiker, att det, trots allt, var rätt att lägga ner Palmeutredningen.

Noter

- ¹ För den som är intresserad så skrevs ett SOM-kapitel om vilka det var som tittade på KU-förhören och vilka deras bestående intryck var efter TV-sändningarna (Johansson, 1989).
- ² Knappt en tredjedel, 30 procent, av medborgarna valde ”Vet ej”-alternativet, ett alternativ som politikerna inte erbjöds.
- ³ Det kan noteras att Enquist ändå kände sig nödgad att i förbifarten påpeka att Ebbe Carlsson ”kanske hade något” (1992:177).

Källor

- Anér, Sven (1998). *Cover-up: Palmemordet*. Göteborg: Kärret
- Ahlenius, Inga-Britt m.fl. (2021). Riksåklagaren måste återuppta Palmeutredningen. *Dagens Nyheter* (28/2).
- Deland, Mats (2016). Det hemliga kriget i Sverige. I Daniele Ganser *Natos hemliga arméer: Operation Gladio och terrorismen i västeuropa*. Stockholm: Karneval.
- Enquist, Per Olov (1992). *Kartritarna*. Stockholm: Norstedts.
- Gunnarsson, Victor (1998, under pseudonym med Jan Olof Ekholm). *Jag och Palmemordet*. Solna: Lettura.
- Gustavsson, Klas (2020). Medierna och Skandiamannen, *Dagens arena* (10/6). <https://www.dagensarena.se/essa/medierna-och-skandiamannen/>
- Hansén, Dan & Ahn-Za Hagström (2004). *I krisen prövas ordningsmakten: Sex fallstudier av extraordinära händelser där det svenska rättssamhället har satts på prov*. Stockholm: Jure.
- Hederberg, Hans (2010). *Offret och gärningsmannen: En essä om mordet på Olof Palme*. Stockholm: Atlantis.
- Holmér, Hans (1988). *Olof Palme är skjuten!* Stockholm: Wahlström & Widstrand.
- Jallai, Anders (2011). *Landsförrädaren*. Stockholm: Lindh & Co.
- Johansson, Folke (1989). KU-utfrågningarna i TV. I Sören Holmberg och Lennart Weibull (red) *Åttiotal*. Göteborgs universitet, SOM-institutet.
- Larsson, Lars (2016): *Nationens fiende: Om mordet på Olof Palme*. Books on demand.
- Kanger, Thomas (1987). *Mordet på Olof Palme: Utredning på villospår*. Stockholm: Ordfront.
- Krusell, Ingemar (1998). *Palmemordets nakna fakta*. Stockholm: Fischer & Co.
- Lindberg, Stefan (2016). *Nätterna på Mon Chéri*. Stockholm: Bonnier.
- Pettersson, Thomas (2018). Palmemordet: Den osannolike mördaren. *Filter*, nr 62.
- (2018). *Den osannolike mördaren: Skandiamannen och mordet på Olof Palme*. Stockholm: Offside press.
- SOU 1987:14. *Juristkommissionens rapport om händelserna efter mordet på statsminister Olof Palme*.
- SOU 1988:18. *Parlamentariska kommissionen med anledning av mordet på Olof Palme*.
- SOU 1999:88. *Granskningskommissionens betänkande: Brottsutredningen efter mordet på Olof Palme*.
- Åsard, Erik (2006). *Det dunkelt tänkta: Konspirationsteorier om morden på John F Kennedy och Olof Palme*. Stockholm: Ordfront.